

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Milana Podhrázkého a soudců Olgy Stránské a Mgr. Ing. Petra Šuránka ve věci **navrhovatele: M. Kukač**, proti **odpůrci: Magistrát hl. m. Prahy**, se sídlem Mariánské nám. 2, Praha 1, o návrhu na neplatnost voleb do zastupitelstva hlavního města Prahy,

t a k t o :

I. Návrh se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d ě n í:

Navrhovatel se návrhem doručeným Krajskému soudu v Praze dne 24. 10. 2014 domáhá vydání rozhodnutí o neplatnosti voleb do zastupitelstva hlavního města Prahy konaných ve dnech 10. - 11. října 2014.

Před případným věcným projednáním návrhu se Krajský soud v Praze zabýval tím, zda je návrh přípustný a zda jsou vůbec splněny další procesní podmínky nezbytné pro věcné projednání návrhu, přičemž dospěl k závěru, že návrh je nepřípustný.

Podle ustanovení § 92 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), je návrh ve věcech volebních nepřípustný též tehdy, byl-li podán u věcně nebo místně nepříslušného soudu.

Ve vztahu k napadeným volbám do zastupitelstva hlavního města Prahy není Krajský soud v Praze k projednání návrhu místně příslušný. Místní příslušnost správních soudů pro rozhodování ve věcech voleb do zastupitelstev obcí není upravena speciálně, a je proto třeba vycházet z obecné úpravy místní příslušnosti soudů, která plyne z ustanovení § 7 odst. 2 s. ř. s. a váže místní příslušnost soudu na sídlo příslušného správního orgánu. Tím je v projednávané věci odpůrce, jehož sídlo se nachází na území hlavního města Prahy. S ohledem na výše uvedené je proto v projednávané věci zřejmé, že soudem místně příslušným k projednání podaného návrhu není Krajský soud v Praze, ale Městský soud v Praze, v jehož obvodu se sídlo odpůrce nachází (viz příloha č. 2 a č. 4 k zákonu č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích). Jak již bylo výše uvedeno, návrh ve věcech volebních je nepřípustný mimo jiné tehdy, byl-li podán u místně nepříslušného soudu. Důvodem takto poměrně přísně zvolené koncepce přípustnosti návrhů ve volebních věcech je přitom zejména ta skutečnost, že v případě těchto návrhů je sledována v první řadě rychlost takového řízení, což se projevuje nejen krátkostí lhůt stanovených zákonem pro podání návrhu, ale též striktně stanovenými krátkými lhůtami pro následné rozhodnutí soudu. Obecná úprava o postoupení návrhu podaného u místně nepříslušného soudu

(§ 7 odst. 5 s. ř. s.) se tak ve věcech volebních neužije.

S ohledem na výše uvedené důvody tedy soud návrh odmítl, a to v souladu s ustanovením § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s citovaným ustanovením § 92 téhož zákona.

O náhradě nákladů řízení pak soud rozhodl podle ustanovení § 93 odst. 4 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Usnesení bude doručeno účastníkům řízení a současně bude vyvěšeno na úřední desce soudu; usnesení nabývá právní moci dnem vyvěšení (§ 93 odst. 5 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné.

V Praze dne 30. října 2014

JUDr. Milan Podhrázký, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Vlasáková